

TARPAI ZSÓFIA

HARANGOK VONULÁSA

Hervay Gizellának

*Ma kedvem volt kiülni a filagóriába.
A Nap és én szemből ragyogtunk egymásra,
s azon gondolkodtam, hogy miért készítenek valakik
még most is gyékény kosarakat.*

*Sokakat gyötör az antikvitás. Akiket gyötör, azok
tudják csak, hogy visszanyúlni érte nem lehet.
Ilyenkor látom meg, hogy mennyire szép a kert,
mikor a befülledt gyomok közé belakja magát a tavasz.
Hiányoltam a társaságot és már kávéét kívántam.
El akartam panaszkodni valakinek, hogy engem összegyűr
a változás és, hogy hiába mondom:
nem adom oda ezt a földet! Mégsem értik.
Az emberek rájönnek aztán, hogy elvették.
Nem volt kedvem ezen tovább töprengeni.*

*Felfutnak arcomig a rózsák,
tobzódnak köröttem az illatok.
Bolond rózsák – gondoltam –,
fölfelé igen, de elfutni nem tudnak.
Ma kedvem volt zsembesnek hinni a madarakat,
és dallamnak a hintanyikorgást.*

*Mindig azért törtünk meg, mert nem ismertük a kottákat,
és nem is volt szabad megértenünk azokat.*

*Mindenem, amim van, ide kíváncozik – suttogtam
a falfestés repedései felé,
miközben felírta a romlás a falakra:
quod ad me attinet.*

Harangozni kezdtek.

Azt gondoltam, a harang az egyetlen, ami most állandó.

Isten tudja csak, hány helyre jut el szavuk.

*Visznek magukkal gyászt, tájakat és egy bárkányi állatot,
aztán csak vonulnak, vonulnak a harangok.*

ELŐSZENTELTEK

„Igazodjék fel az én imádságom, mint tömjénfüst a Te színed elé. Kezeimnek fölemelése esti áldozat gyanánt.”

(Előszenteltek Liturgiája)

A tó körül este elhallgatnak a levegőbogarak,

a szomszéd füstje, az árnyékok és a padok.

Egy kis világ a tó és a tóparti alakok.

A böjtszemű békák belebámulnak a tájba,

és a forró csillagok nyugalma száll el felettük.

A vízben lebegő levelek, mint nyitott tenyerek,

és minden levélben egy ima ül.

Hangtalan gyülekeznek a halmi készülő fák. Alulról feljönnek a hinárok, megrendül a felszín, botladozó fűszálakra hullatja cseppjeit. A nagy világ egy tóban elfért aznap este, s mikor a tavirózsa is megérkezett, órájára nézett a hold, majd a rózsát kézen fogva megáldozott.